

passivam nec mutabitur in deo cadere neq[ue]
oppositam sicut docuit Jonequa 3. Metaph. 2.

sect. 2. q. 12. In 7. math. 1. q. 3. sect. 4. d. 5. q. 12. vides
hanc p[ro]p[os]i[t]i[on]em arg. 1. m. Dicitur pat[et] sup[er]esse causalitatem id est mater;
alij n[on] pat[et] illam sup[er]esse in solo genere id est g[en]e in ead[em] g[en]e in genere
id est mater. Maior pat[et] in accidentibus sicut Eucharistia sicut s[an]cti.
nunc causandi id est mater a d[omi]no q[ui] d[omi]no d[omi]no causalitate cuius
libet advenit id est g[en]e n[on] pat[et] p[ro] alterius id causalitatem sup[er]esse
sicut istam sicut causalitatem unius generis pat[et] sup[er]esse p[ro] alium
alterius pat[et] ut causalitatem mater sup[er]esse p[ro] effectivam: sicut
e[st] fallum id est d[omi]no. sicut min. q[ui] causalitatem sicut
pat[et] sup[er]esse p[ro] causalitatem mater: g[en]e nec mater p[ro] effectivam.
sicut in q[ui] causalitatem effectivam ut q[ui] d[omi]no d[omi]no sicut sicut q[ui]
sup[er]esse p[ro] causalitatem mater, sequit[ur] n[on] pat[et] deum in: q[ui] susp[en]s[um]
ensionem sui causat in nihilum redigere talis sicut: sicut hoc
ab eadem: g[en]e d[omi]no arg. sequit[ur].

By regardo Metaph. ad p[ro]p[os]i[t]i[on]em sicut ad arg. d[omi]no
q[ui] sicut ad illud p[ro]p[os]i[t]i[on]em sicut ad arg. min.: Distinctio sicut
sicut sicut ad arg. sicut. Et nec e[st] q[ui] d[omi]no cum sit in
sicut sicut sicut infinito causalitatem pat[et] sup[er]esse sicut
id est mater. Sicut e[st] q[ui] sicut sicut d[omi]no sicut sit in mater

1. 2. 3. pot. sup. face in igne id. mat. causalitatem id. effi-
cienti, q. unq. a. ratione, qm. sit ca. ratio.

2. causalitas id. naty pot. recipere sine

receptioe, recipi sine infectioe, q. in recipiendo visib. : q. istam cau-
salitatem potest Deus sine infectioe exercere. Istam q. a. g. a. b. a.
si qua receptio maty sine sustentioe, ut pot. in receptioe fit. naty
q. a. recipit, d. n. sustentat, cum n. dependat ab illa et sit
ingredens : q. et potest dari sustentio maty sine receptioe
si Deus sustentat nata a. i. cetera, sub. qm. illud a. i. in se re-
cipiat : q. et sic potest Deus exercere causalitatem matem sus-
tendendo et recipiendo.

De regardo a. i. causalitatis n. naty supra

scim. a. pot. d. s. h. q. a. unam : q. a. talem e. unio, q. un. natura
sine receptioe, nec q. causalitatis n. abstractioe receptioe. Un. nego
istam q. nec. pot. esse unio, q. sit causalitatis, recipi pot. sine in-
fectioe. Ad. hanc. hanc. hanc. hanc. hanc. hanc. hanc. hanc. hanc. hanc.
q. cum causalitatis maty in se sit receptio date simple, sicut pot.
quid. receptioe q. a. pot. d. ab unio : q. tam e. causalitatis
receptioe, temp. e. causalitatis, q. a. i. q. a. i. q. a. i. q. a. i. q. a. i.
d. n. reg. x. reg. n. q. i. causalitatis dari in alio. sua. e. i. d.
in. pot. d. unio, sine infectioe.

3.
 ex eo qd Deus sciret et ea actus
 in genere id actus cum ma 1. a h. 2. qd ne. debet inesse
 ajere fieri causalam: qd et ea actus sciret potest. Hoc
 ex eo qd Deus et ea actus sciret cum ea 2. qd fieri
 inante apperante, n. 2. qd Deus inante apperit qd
 actus. qd etiam actus recipit sicut etiam recipit a 2.
 officio inante apperant: qd ex eo qd et ea actus sciret
 ut cum ma 1. a h. 2. qd recipit fieri causalam.

Regardo qd dicitur qd actus sciret
 est dingo istam. Et ratio est qd ea actus 2. qd inante
 et n. recipit actus suam, ne actus et qd inante et dicitur
 receptio, sicut qd inante et includeret receptionem. qd passio
 qd inante actus et est qd passio et ex actus et passio
 factum, dicitur generetur in qd actus actus: sicut ergo
 natus passio in subto, dicitur inica, qd actus et. Quod
 Deus actus et ea inante sciret, n. intelligit aliquid
 pene: et si sciret cum ma 1. a h. 2. et et ea actus sciret, dicitur
 substantia sciret, recipit fieri, et dicitur generare hominem cum
 hoc, dicitur licet cum solo, ex eo qd et ea actus sciret.
 Infere hinc 1. qd actus qd dicitur et
 substantiam unice etiam qd substantia qd etiam inesse recipit

Et quoniam huiusmodi potestatem materialis non potest esse Deum ut cum man-
 tem sustentare seum mater, quod illam recipiat, nec unice sibi
 quoniam est causalitas seum mater, quod materialis. ^{1^o} 2°
 Verbum uniti tantum, ut tunc non. tunc autem nec recipit nec
 nitatur. Et univiam illius, cuius est tunc, 1^a nec a se nec ab unione
 efficitur: et cum mater, una recipit seum mater, dicitur efficitur
 ab unione, quod uniti, una recipit, arguitur non potest Deum, quod efficitur
 cat, nec est mater, necesse.

2° quod causalitatem unius generis superbi
 quod causalitatem est alterius generis, si omnia talia est superbi
 trinet eminentes cum deficientem superbiendam, et dicitur distinctam cum
 mater. ^{1^o} ^{2^o} ^{3^o} ^{4^o} ^{5^o} ^{6^o} ^{7^o} ^{8^o} ^{9^o} ^{10^o} ^{11^o} ^{12^o} ^{13^o} ^{14^o} ^{15^o} ^{16^o} ^{17^o} ^{18^o} ^{19^o} ^{20^o}
 in accidentibus sacra Eucleritid defectum subiecto parit pac-
 triam creaturam.

3° non potest cum mater causare seum ase
 distantem, quod illius causalitas a parte, quod intelligi recte in materia
 se ase distantem, et quod materia non potest seum nisi efficiendo unum quod
 cum illa: atque materia non potest efficere unum quod cum se distante
 quod nec causare idem. ^{1^o} ^{2^o} ^{3^o} ^{4^o} ^{5^o} ^{6^o} ^{7^o} ^{8^o} ^{9^o} ^{10^o} ^{11^o} ^{12^o} ^{13^o} ^{14^o} ^{15^o} ^{16^o} ^{17^o} ^{18^o} ^{19^o} ^{20^o}
 fit media unio: id materia non potest unice se distante, et potest quod.

Caput 4^m

invenit qd in actiois via tunc conservaretur.

De causa Dei cum ea expressi dicimus

intrae. 10. in quem dicit remissionem statim hinc id tractationem hanc
hij qd dicimus de ea finali satis colligi potest qd decepti dicitur
deus sit.

G. 19.

Deus potest levare quilibet ex his qd ad ali-
quod effectum supra ibidem na. causando?

Caput 1^m

Quid sit levatio.

Q. 1^a. Quid sit spiritus in rigorosa levatio? R. e. i. caritas
Ipsa in eadem influxum, q. una est ut principatione dicitur
ut, ut cum illa in eodem genere occurrat de aliquem effectum quem
se sola est q. levatio, officium poterat. Ita sanctorum ex statuto
q. infra citavimus. Ipsi q. ex cuius plerumq. intus agere dicitur
esse levationem ad quandam spiritum intelligibilem q. rigorosa de-
votionem. Deus dicitur levare intus creatum apprehensionem
animi beatam, et his levationibus sunt descriptis arabis tradita.
G. q. ibidem satis declarat levatio spiritus in rigorosa.

simpliciter ad illam unionem, seu assumptionem. Fuit ergo deus
 in corpore, gubernans seipsum. In prima obiectivalem recipit Verba
 Divina quae habet primum conatum, et cum illa univet.

Obijciat 2° ad rationem quae deus ad
 recipiendam gratiam: dicitur sciret ad illam quae scilicet distinctio
 in ab illo, si ipsa gratia dicitur ad eo ut patet: g^o Descriptio de-
 uoii in pie n recte tractat. In Mai. ad rationem hinc in primum
 obiectivalem ad recipiendam gratiam: sed nulla gratia obiectivalem adducit
 ad actum nisi per gratiam deus: g^o ad rationem quae deus
 ad recipiendam gratiam. In regardo Mai. et ad rationem quae deus
 g^o minoram patet n: gratia obiectivalem adducit ad actum sine gratia
 deus, et defecto adducit, quae aliquo entium deus ad aliquo
 finem tendendum ad quem n sciret primum eius generis, con-
 scius ad deus, et ad rationem magis patebit.

Caput 2.

In oibus ad deum deus per se simpliciter

Haec 1^a dicitur in efficiente deus deus. 2^a dicitur deus per se
 deus in efficiente ad aliquem finem supra nam efficientem
 creati? In 2^a dicitur in efficiente deus deus. In 3^a dicitur deus
 deus. 1^a dicitur deus. 176. no 93. dicitur deus. 183. no 6. dicitur
 3^a dicitur deus. 132. no 100. In fine deus. 12. sub. 3. no 16.

In tomo 3. in 3.ª p̄m lyp. 15. ret. 6. § alter n̄m p̄b. 2.
 tunc dicitur p̄p̄ia deus q̄a dicitur q̄a iurunt ad eand̄m p̄m p̄p̄ia.
 p̄p̄ia eiusd̄ generis reat̄ ab illis p̄p̄ia, ita ut c̄i deus
 sit principalior, ita ut c̄i deus sit principalior. c̄i u. deus
 ita: atq̄ id reperit̄ in p̄p̄ia visionis beata ab inter d̄ deus
 gloria: in p̄p̄ia ḡra, ad d̄ d̄ ab aq̄ b̄ b̄ b̄ mali: ḡ d̄ d̄ p̄p̄ia
 deus in c̄i p̄p̄ia.

¶ Primat̄ 1.ª una c̄i p̄p̄ia 2.ª p̄p̄ia
 2.ª deus ad aliquem p̄p̄ia, quoniam illa q̄ deus p̄p̄ia
 ut p̄t in ita agente deus p̄p̄ia ad p̄p̄ia p̄p̄ia
 p̄p̄ia intelligibilem: ḡ deus p̄p̄ia, ut h̄ c̄i p̄p̄ia p̄p̄ia
 ut p̄p̄ia c̄i p̄p̄ia deus ad p̄p̄ia p̄p̄ia, quoniam
 ipsa p̄p̄ia p̄p̄ia requat. Un̄ deduco r̄bam dari antitabam:
 atam q̄m deus deus requat ad p̄p̄ia p̄p̄ia.

¶ Ita 2.ª deus p̄p̄ia deus c̄i
 finalem ad deus p̄p̄ia, seu p̄p̄ia deus p̄p̄ia
 1.ª c̄i q̄ deus p̄p̄ia deus, seu p̄p̄ia deus p̄p̄ia
 eiusd̄ generis cum influxu p̄p̄ia c̄i deus, ita ut deus
 p̄p̄ia. p̄p̄ia reat̄: atq̄ c̄i finalis n̄ ita p̄p̄ia p̄p̄ia
 cum alio p̄p̄ia, q̄a ab̄ p̄p̄ia: ḡ n̄ deus p̄p̄ia deus
 usum. Sed ē resolutio de c̄i p̄p̄ia, seu p̄p̄ia p̄p̄ia

ut planum e ad eandem causam. Exi pat n^o pat medium sicut = p^o
 h^o sicut deare globale ad inflexum factu ex h^o sicut in u =
 num eundem q^o actum, q^o media sunt in factu. et dicendum
 d^o sicut scientifico, d^o defide in eundem actu, d^o eandem causam.

Q^o 3^a Q^o Deus potest deare p^o p^o
 eam mater? In reg^o sicut sumitur ex factu d^o 3^a deia sect. 2^a
 no 29. Et ex h^o sicut sicut q^o h^o act. 7. no 118. Intelligitur re-
 solutio de ca^o mali n^o n^o in genere ca^o mali, si n^o Deus deat
 n^o n^o (ut pat d^o infra videbimus) ad p^o d^o d^o angelu
 illu n^o n^o n^o in ca^o mali sicut talis sicut, et ca^o effectiva in-
 t^o sicut. sicut n^o n^o sicut, q^o ut Deus deat q^o p^o eam mater
 in suo genere, d^o deat Deus in eod^o genere o^o curere, q^o n^o n^o
 deare, et in suo genere aliquem sicut sicut o^o curere cum deo
 q^o sicut eundem generis. atq^o Deus n^o potest o^o curere cum
 in mali ut sicut supra q^o h^o cap. 3. sect. 2. : q^o n^o pat d^o
 eam p^o deare, d^o q^o deat n° 1° in genere ca^o mali n^o
 n^o n° 1°, nec totalis, nec adigata ca^o.

Q^o 7^a Q^o Deus potest deare eam
 factu? n^o intelligitur q^o deia, q^o deat in genere ca^o factu
 aliquem causare n^o, sicut d^o sicut sicut n^o eundem causam.
 intelligitur q^o deia sicut talis, sicut recurrit cum ea q^o, sicut sicut

p[ro]p[ter] q[uo]d Deus deus p[ro]p[ter] se, et q[uo]d ponat aliq[ui]d t[er]m[in]u[m]
 q[uo]d natu[m] n[on] p[ro]nat. Ut p[ro]nat t[er]m[in]u[m] q[uo]d p[ro]nat ex se sub-
 n[on]e, et ex se d[omi]n[us]. Et reg[is] p[ro]p[ter] se q[uo]d fia[n]t p[ro]p[ter]
 t[er]m[in]u[m] n[on] d[omi]n[us], et comunicans se ipsam t[er]m[in]u[m] p[ro]p[ter] causalitatem:
 iam n[on] p[ro]p[ter] unionem: atq[ue] Deus n[on] p[ro]p[ter] se d[omi]n[us] p[ro]p[ter] se
 t[er]m[in]u[m] p[ro]p[ter] unionem, p[ro]p[ter] q[uo]d ipse Deus p[ro]p[ter] se, et q[uo]d est eius p[ro]p[ter]
 eius cum unionem p[ro]p[ter] se fia[n]t: q[uo]d n[on] p[ro]p[ter] Deus fia[n]t p[ro]p[ter]
 p[ro]p[ter] deus: et q[uo]d et aliq[ui]d d[omi]n[us] Deus in factis p[ro]p[ter]
 cipalis: et fia[n]t n[on] est in d[omi]n[us] factis.

Galigo hinc v[er]o d[omi]n[us] deusom p[ro]p[ter] se
 n[on] in solis in p[ro]p[ter]ibus, q[uo]d in his est reperit[ur] i[n]cipit
 eius generis d[omi]n[us] carum ad eund[em] eff[ect]u[m] causandum:
 un[de] nec in finali, nec exple[n]s, seu factis extrinseca, ne
 mat[er]ia, nec factis extrinseca, p[ro]p[ter] deus p[ro]p[ter] se, et hinc reg[is]
 n[on] p[ro]p[ter] se. Deum deus fia[n]t aliq[ui]d ad p[ro]p[ter]andam eff[ect]u[m]
 factum quem conat[ur] talis fia[n]t p[ro]p[ter] se n[on] p[ro]p[ter] se, q[uo]d eff[ect]u[m] factis
 et ipsa n[on] est fia[n]t comunicata.

2. in ca[usa] finali, d[omi]n[us] p[ro]p[ter] se aliam
 causante p[ro]p[ter] eadem i[n]cipitum ase p[ro]p[ter]andam, n[on] p[ro]p[ter] deus deus
 et i[n]cipitum: q[uo]d deus i[n]cipitum supponit i[n]cipitum reat[ur] p[ro]p[ter]
 d[omi]n[us], et d[omi]n[us] generis ab illo, q[uo]d i[n]cipitum in deus p[ro]p[ter] se

quam deusiam.

3. cum mater p[ro]p[ri]e ing[er]it deuari,
 deuari n[on] pot[est] Deus nam ad causanda sua fia[m] mater
 p[ro]p[ri]e facit i[n]veniendo effectus p[ro]p[ri]os n[on] debitum cum ma[ter]e, ut
 recipiat d[omi]n[u]m sustentet 2. am fia[m], un[de] ad istam causandam, ma[ter]
 ing[er]it deuari q[ui]atenus cum Deo in d[omi]no genere i[n]venit, nem-
 pe in suo mate ad illam fia[m] causandam.

4. cum mater intrinsecam et deuari p[ro]p[ri]e
 ing[er]it ad causandum d[omi]na tota, deuari n[on] pot[est] Deus nam
 fia[m] et duplicem unionem uniat duplici ma[ter]e, q[ui] facit p[ro]p[ri]e
 effectus 2. am unionem n[on] debitum n[on] ip[s]i fia[m], ad q[ui]m
 unionem ipsa fia[m] i[n]venit catenus deuari, q[ui]atenus s[ed] p[ro]p[ri]um
 i[n]venit unionem ad q[ui]m Deus p[ro]p[ri]um n[on] debitum i[n]venit.

Regabitur hoc ing[er]it deuari loci
 quod in a[er]ib[us] s[ed] malib[us] d[omi]n[u]m factib[us], ac regat[ur] aliqu[od] d[omi]n[u]m
 in aliq[ui]bus n[on] reperiat[ur]. Et n[on] p[ro]p[ri]e d[omi]ni in a[er]ib[us], ut regi[on]em
 habitacionem q[ui] capi utriusq[ue] e[st], malib[us] s[ed] factib[us], et set[er]e
 unius s[ed] fia[m] q[ui]asi fia[m]. 2. am Deus n[on] pot[est] uscare m[un]do
 caten[em] informandi in ip[s]is fia[m] : q[ui] si set[er]e capi fia[m] deb[et] caten[em]
 ab[er]sio ad sub[er]m, nec deunitat[em] d[omi]n[u]m deuari.

6. Deuari i[n] : exha[er]e, n[on] p[ro]p[ri]e fia[m] d[omi]n[u]m
 sub[er]m, d[omi]n[u]m accidentalem, q[ui]atenus, d[omi]n[u]m corporealem deuari et ing[er]it ad

fructum subtm sibi n̄ comite. Un̄ nec fr̄i d̄lecti n̄m̄
subduorem: nec fr̄i subduasi n̄m̄ d̄lecti: nec acc̄iō sp̄it̄
subtm corporeale: nec acc̄iō corporeale subtm sp̄it̄ inf̄iō p̄t̄
cum n̄ s̄nt cō efficiētes n̄ p̄iōnt ad id d̄lecti sp̄iō: a
cum n̄ h̄iēt cōstantē habitudinē n̄ p̄iōnt in sp̄iō d̄lecti.

¶ Deductio 2.ª n̄ p̄iō subsistentiam creaturam
causā ad terminandam alienam n̄m̄, q̄a subsistentia h̄t se ut fr̄i
q̄ n̄ h̄t cōstantē habitudinē ad n̄m̄ alienam terminandam: sub-
sistentiam a.º d̄iā h̄iēt cōstantē habitudinē ad terminandam
n̄m̄ creatam, q̄a aliq̄ terminat illam obedientiā, q̄a h̄t
implicat q̄a p̄iō obedientiāli acquit inq̄fectiōm ob subordi-
natiōem ad eūm cui obicit, cum t̄o subsistentia d̄iā nec inq̄-
fectiōm, nec subordinatiōem ad aliq̄m eūm h̄iēt p̄t̄.

¶ Deductio 3.ª n̄ p̄iōceptum inf̄iō
uoluntatem: nec uolitiōem intum, nec intellectiōem oculum, nec uisi-
onem intum. ¶ cōtra p̄iō lat̄ creati habitudo sedq̄ ne
ex p̄iō subtm, nec ex p̄iō abtm. ¶ Deductio 4.ª gr̄iam h̄iēt cōstantē q̄
p̄iōnt ad aīōm, d̄iā gl̄iō ad intum: eam fr̄i subtm
t̄o ad inf̄iōm n̄m̄ et inf̄iōm alia fr̄i subtm: fr̄i
accidentalem item ad inf̄iōm subtm it̄eraria fr̄i accidentali
affectum, q̄a aliq̄ nec diuinit̄ h̄iēt subtm tales fr̄i n̄m̄ p̄iōnt

Q^o 2°

Deus efficere potest se solo quod quod efficit
cum a^o 2°. In hac parte actione. Deus efficere
potest cum a^o 2° quod quod efficit se solo

Caput 1^m

Deus efficere potest se solo quod quod efficit
cum a^o 2°.

In 2° q^o 2° Deus efficere potest se solo quod quod efficit cum a^o
2° efficiente? Et cum destine se in q^o intelligat de se q^o
ad Deo a^o 2° efficiente generat ut q^o. Et q^o : si unde
efficit generat ut q^o. Et neg^o q^o 1^m q^o Deus efficere potest
quod non implicat contradictionem : atq^{ue} non implicat Deum efficere se
solo quod quod efficit cum a^o 2° efficiente, si illud fiat ut q^o : q^o Deus
efficere potest se solo quod quod efficit cum a^o 2° efficiente, ut q^o q^o
2° efficit generat ut q^o, ad Deo a^o 2° e^o actio ad Deo a^o 2°
efficiente dicitur : atq^{ue} actio dicitur ad Deo a^o 2° e^o officii de-
pendentia a^o 2° : q^o non potest ad Deo se solo dicitur : potest tamen ad Deo
solo dicitur alia actio eiusdem spiritus cum illa se semper tendat in eundem

114

patet solo qd qd finalizat cum ca 2^a finali. P^o cundem
 actione: si in investigat de effi^o ad Deo, et rea 2^a finali finalis=
 ato ut qd P^o aff^o s^o q^o ad Deo Faci 2^a g^o u^o =
 to ut qd tangit aij efficientibus. finalizat^o ut qd ad Deo Faci
 2^a ut aij finalizatibus: g^o u^o Deus pat^o ut ca efficiens illud
 p^oovere solo, patet ut ca finalis. huc resolvens. Explicit
 exple. Quia data fuit h^o p^o ca finali creata bonitatem a pe-
 nis boni, p^o ca finali increata bonitatem divinam: et gratia effi^o
 finalis ut qd altius bonitatis. Et dico igitur p^o Deum p^oovere
 illam gratiam sol^o ab suam infinitam bonitatem: n^o attendendo
 ad bonitatem a peenis boni: accipit Dei bonitas, q^o antea erat ca
 finalis istius gratia cum bonitate creata a peenis boni patet
 ee se sola ca finalis ipsius gratia: nullam n^o in hoc video
 repugnantiam, a nemine t^o g^o agitatum invenio

Si t^o g^o investigat de effi^o finalizatibus
 q^o P^o neg^o d^o finale p^o q^o a effi^o finalitate ut q^o e^o ipsa actio
 pat^o fundat a fine: et actio ista q^o actio s^o: assistit fundat
 a fine Deo, et a fine creato 2°: q^o implicat qd est actio, q^o antea
 fundabat a fine creato et increato, fundat et a fine increato.

Oppone 2° Deus ut ca efficiens se solo
 pat^o p^oovere actioem, n^o cone no^o care t^o in spe cum illa, qm
 efficiat cum ca 2^a, ut diximus: g^o s^o t^o 3° finalizat cond

no actiōem se solo qm finalisabat cum cā 2^a pōt h
finalisare se solo cum in spīe f. aliam eius spīe.

¶ Regando istam d. maior rō a 2^a actiō
n^o specificant^r f. principia, un actiōes principij pōt dicitur
trāe eius spīe, et pōt in actiōibus, qd est d. igni pōt
calores suos. Specificant^r hō actiōe f. mag fine tanqm pōt
falsū ff ff an implicat, qd fine sint dicitur, d. actiōe sint
eius spīe: d. hinc a 2^a qd dicit pōt se solo dicitur actiōem
eius spīe cum cā 2^a f. pōt illi actiōe apponere eund finem
creatum d. increatum qm antea habebat alia actiōe f.
illam pōt eund finem et n^o pōt se solo finalisare a.
no actiōem in spīe, qm finalisabat ut cum cā 2^a finalisare
te, q^a deficit in pō, cā falsū specificant^r ipsam actiōem
se cā finalis 2^a, aq^a actiōe existit in sua specificatiōe pōt
at

Vide q. diximus supra q. 19. c. 2. art. 2.

¶ Obi inveniunt n^o actiōe pōt actiō 2^a pōt ut finalis
sata ab ultimo fine nec et^a set cum fine creato. Unde
videtur colligi, hō actiōe n^o pōt se solo finem illum
finalisare quasi sit fuerit specificato, qm spīe sumunt
a fine ultimo

¶ Ita 3^a. ¶ Dicit pōt eund

se solo effectum quem pat cum causa 2^a mali. Et
 cum distinctioe. Si intelligatur de effectum ut q. Et neg^o
 q^o q^o effectum ut q^o causatus a causa materiali e^o patet
 q^o quem causat formam materiale, e^o patet per quem
 suam parcialem uisionem, atq^{ue} ha^c passioe generant
 essentialiter secundum suam entitate, e^o aperta rei a
 materia et aia materiali, e^o a Deo et aia eff^o. Quia

Due clare entitate passioe, q^o patet actioe, ag^o esse
 n^o distingunt, em^o sua^m p^ontate q^o pat^o passioe sunt n^o de-
 pendunt a Deo nec aia eff^o. et a sola aia mali q^o e^o aia totalit^o
 ad equale clare em^o p^ontate passioe: q^o n^o pat^o De^o aia solo
 eff^o et q^o id^o mali. Si u^o q^o intelligatur de eff^o ut q^o De^o

apud eum distinctioe. In q^o pat^o aia eff^o ut q^o n^o scilicet
 aia: sicut mali, tamen. Et q^o 1° de unitate reg^o e^o q^o n^o
 q^o q^o aia e^o m^o q^o n^o e^o cum ipsa n^o identificata
 aia abia eff^o actioe dependens: q^o implicat q^o aia De^o
 solo sine ipsa n^o.

Et 2° de fia^o eff^o q^o fia^o sine sit sa-
 tralis, sine accidentalit^o p^ontat in^o p^ontate aia: q^o patet
 De^o q^o n^o p^ontat ex illis fia^o sine i^o n^o q^o tanta
 p^ontate reg^o abia. Un^o pat^o De^o p^ontate creatiuam q^o
 n^o p^ontate q^o sine i^o n^o: pat^o De^o p^ontate